

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 14. januarja 2021 *

„Neizpolnitev obveznosti države – Člen 258 PDEU – Direktiva 2003/96/ES – Obdavčitev energentov in električne energije – Člena 4 in 19 – Ureditev, ki jo je sprejela avtonomna dežela države članice – Prispevek za nakup bencina in plinskega olja, ki je predmet trošarin – Člen 6(c) – Oprostitev ali znižanje trošarin – Pojem ‚povračilo celotnega ali delnega‘ zneska davka – Neobstoj dokaza o obstoju povezave med tem prispevkom in trošarinami“

V zadevi C-63/19,

zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 258 PDEU, vložene 29. januarja 2019,

Evropska komisija, ki jo zastopata R. Lyal in F. Tomat, agenta,

tožeča stranka,

proti

Italijanski republiki, ki jo zastopa G. Palmieri, agentka, skupaj z G. M. De Socio, avvocato dello Stato,

tožena stranka,

ob intervenciji

Kraljevine Španije, ki jo zastopata S. Jiménez García in J. Rodríguez de la Rúa, agenta,

intervenientka,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi E. Regan, predsednik senata, M. Ilešič, E. Juhász (poročevalec), C. Lycourgos in I. Jarukaitis, sodniki,

generalni pravobranilec: J. Richard de la Tour,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 16. julija 2020

izreka naslednjo

* Jezik postopka: italijanščina.

Sodbo

- 1 Evropska komisija s tožbo Sodišču predlaga, naj ugotovi, da Italijanska republika s tem, da je na podlagi deželne zakonodaje, ki jo je sprejela Regione autonoma Friuli Venezia Giulia (avtonomna dežela Furlanija - Julijska krajina, Italija, v nadaljevanju: dežela), za bencin in plinsko olje, ki se uporabljata kot pogonsko gorivo, v okviru prodaje teh izdelkov prebivalcem te dežele znižala stopnje trošarin, ni izpolnila svojih obveznosti iz členov 4 in 19 Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 405).

Pravni okvir

Pravo Unije

- 2 V uvodnih izjavah od 2 do 5, 9 in 24 Direktive 2003/96 je navedeno:
 - „(2) Odsotnost določb Skupnosti, s katerimi se nalaga najnižja stopnja obdavčitve za električno energijo in energente razen mineralni[h] olj, lahko negativno vpliva na pravilno delovanje notranjega trga.
 - (3) Pravilno delovanje notranjega trga in doseganje ciljev drugih politik Skupnosti zahtevata določitev najnižje ravni obdavčitve na ravni Skupnosti za večino energentov, vključno z električno energijo, zemeljskim plinom in premogom.
 - (4) Precejšnje razlike v nacionalnih ravneh obdavčitve energije, ki jih uporabljajo države članice se lahko izkažejo kot škodljive za nemoteno delovanje notranjega trga;[.]
 - (5) Določitev ustreznih najnižjih ravni obdavčitve na ravni Skupnosti lahko omogoči zmanjšanje obstoječih razlik v nacionalnih ravneh obdavčitve.

[...]

 - (9) Državam članicam je treba omogočiti potrebno prožnost pri določanju in izvajanju politik, ki so prilagojene okoliščinam v državi;[.]

[...]

 - (24) Državam članicam je dovoljena uporaba nekaterih izjem ali nižjih ravni obdavčitve v primerih, kadar to ni škodljivo za pravilno delovanje notranjega trga in kadar to nima za posledico izkrivljanje konkurence.“
- 3 Člen 4 te direktive določa:
 - “1. Raven [Ravni] obdavčitve, ki jih države članice določijo za energente in električno energijo, našteje v členu 2, ne smejo biti nižje od najnižjih ravni obdavčitve, določenih s to direktivo.
 2. V tej direktivi, izraz ‚raven obdavčitve‘ pomeni skupne dajatve, ki se pobirajo iz naslova vseh posrednih davkov (razen [davka na dodano vrednost (DDV)]) in ki se ob sprostitvi v porabo neposredno ali posredno izračunavajo za količino energentov in električne energije.“

4 Člen 5 navedene direktive določa:

„Pod pogojem, da upoštevajo najnižje ravni obdavčitve, ki so določene s to direktivo in da so združljive s pravom Skupnosti, države članice lahko, pod davčnim nadzorom, uveljavijo diferencirane davčne stopnje v naslednjih primerih:

- kadar so diferencirane davčne stopnje neposredno povezane s kakovostjo izdelka;
- kadar so diferencirane davčne stopnje odvisne od količinskih ravni porabe električne energije in energentov, uporabljenih kot gorivo za ogrevanje;
- za naslednje uporabe: lokalni potniški promet (vključno s taksiji), zbiranje odpadkov, oborožene sile in javna uprava, invalidi, reševalna vozila;
- med poslovno in neposlovno uporabo energentov in električne energije iz členov 9 in 10.“

5 Člen 6 te direktive določa:

„Države članice lahko uveljavijo izjeme ali znižanja ravni obdavčitve, določene s to direktivo bodisi:

- (a) neposredno,
- (b) z diferencirano davčno stopnjo,
- ali
- (c) s povračilom celotnega ali delnega zneska davka.“

6 Člen 7(2) in (4) Direktive 2003/96 določa:

„2. Države članice lahko razlikujejo med komercialno in nekomercialno uporabo plinskega olja, ki se uporablja kot pogonsko gorivo, če upoštevajo najnižje ravni Skupnosti in če stopnja za plinsko olje, ki se kot pogonsko gorivo uporablja v komercialne namene ne pade pod nacionalno raven obdavčitve, ki je v veljavi 1. januarja 2003, ne upoštevajoč kakršna koli odstopanja za to uporabo, ki jih določa ta direktiva.

[...]

4. Ne glede na določbe odstavka 2, države članice, ki uvedejo sistem dajatev za uporabo cest za motorna vozila ali tovornjake s prikolico, ki so izključno namenjeni cestnemu prevozu blaga, lahko uporabijo znižano davčno stopnjo za plinsko olje, ki ga uporabljajo navedena vozila [...].“

- 7 V skladu s členi od 15 do 17 te direktive lahko države članice uporabijo tudi oprostitve ali znižanja pri ravneh obdavčitve v primerih, ki so v njih navedeni.
- 8 V skladu s členom 18(1) navedene direktive so države članice z odstopanjem od določb te direktive pooblašene, da še naprej uporabljajo znižane davčne stopnje ali oprostitve, kakor so določene v njeni Prilogi II. Po predhodnem pregledu Sveta Evropske unije to dovoljenje na predlog Komisije preneha veljati 31. decembra 2006 oziroma na dan, določen v Prilogi II k tej direktivi.

9 Člen 19 Direktive 2003/96 določa:

„1. Razen določb prejšnjih členov, zlasti členov 5, 15 in 17, lahko Svet, na predlog Komisije, državi članici soglasno dovoli uvedbo nadaljnjih izjem [oprostitev] ali znižanj zaradi upoštevanja posebnih politik.

Država članica, ki želi sprejeti takšen ukrep, o tem ustrezno obvesti Komisijo in prav tako Komisiji posreduje vse pomembne in potrebne informacije.

Komisija prouči zahtevek, pri čemer med drugim upošteva pravilno delovanje notranjega trga, potrebo po zagotavljanju lojalne konkurence ter zdravstvene, okoljske, energetske in transportne politike Skupnosti.

V treh mesecih po prejemu ustreznih in potrebnih informacij, Komisija Svetu predlaga odobritev takšnega ukrepa ali pa Svetu sporoči razloge, zakaj ni predlagala odobritve takšnega ukrepa.

2. Dovoljenja iz odstavka 1 se izdajo za največ 6 let z možnostjo podaljšanja po postopku iz odstavka 1.

3. Če Komisija meni, da izjem ali zmanjšanj, določenih v odstavku 1, ni več mogoče ohranjati, zlasti glede na lojalnost konkurence ali izkrivljanje delovanja notranjega trga ali glede na politiko Skupnosti na področju zdravstva, varstva okolja, energetike in transporta, Svetu posreduje ustrezne predloge. Svet o teh predlogih odloča soglasno.“

- 10 V Prilogi II k Direktivi 2003/96, naslovljeni „Znižane stopnje obdavčitve in oprostitve take obdavčitve iz člena 18(1)“, je bilo v korist Italijanske republike določeno več znižanj ravni obdavčitve, med katerimi je „znižanje stopnje trošarine za motorni bencin, porabljen na območju Furlanije - Julijske krajine, pod pogojem, da so stopnje v skladu z obveznostmi, določenimi s to direktivo, zlasti z najnižjimi stopnjami trošarine“.

Italijansko pravo

- 11 V skladu s členom 5(3) Statuto speciale della Regione autonoma Friuli Venezia Giulia (posebni statut avtonomne dežele Furlanije - Julijske krajine), ki je bil sprejet z legge costituzionale (ustavni zakon) z dne 31. januarja 1963 (GURI št. 29, z dne 1. februarja 1963, str. 554), v različici, ki se uporablja za obravnavani spor, ima dežela med drugim zakonodajno pristojnost v zvezi z vzpostavitvijo deželnih pristojbin, določeno v členu 51 tega statuta.
- 12 V skladu s členom 49(7a) navedenega statuta navedeni deželi pripade 29,75 % prihodkov iz trošarin za bencin in 30,34 % prihodkov iz trošarin za plinsko olje, porabljenih v tej deželi za prevoz in pobranih na njenem ozemlju.
- 13 Člen 51, četrti odstavek, točka (a), tega statuta določa, da lahko dežela ob upoštevanju pravil Unije s področja državnih pomoči, če država za zadevne davčne prihodke določa to možnost, spremeni davčne stopnje bodisi z njihovim znižanjem bodisi z njihovim zvišanjem – pri čemer ne sme preseči najvišje ravni obdavčitve, določene z zakonodajo države – ter določi oprostitve ali uvede davčne odbitke in odbitke od davčne osnove.
- 14 Člen 1, naslovljen „Cilji“, legge regionale n. 14, norme per il sostegno all’acquisto dei carburanti per autotrazione ai privati cittadini residenti in Regione e di promozione per la mobilità individuale ecologica e il suo sviluppo (deželni zakon št. 14 o določitvi pravil v zvezi s podporo nakupu goriv za prevoz za posameznike, ki prebivajo v deželi, in v zvezi s spodbujanjem ekološke mobilnosti

posameznikov in njenega razvoja) z dne 11. avgusta 2010 (*Bollettino ufficiale della Regione autonoma Friuli Venezia Giulia* št. 19, z dne 13. avgusta 2010), v različici, ki se uporabi za obravnavani spor (v nadaljevanju: deželni zakon št. 14/2010), v odstavku 1 določa:

„Dežela [...] zaradi spopadanja s hudo konjunktorno krizo s tem zakonom določa dodatne izredne ukrepe za podporo cestni mobilnosti in za zmanjšanje onesnaževanja okolja. Predvsem:

- (a) določa ukrepe v podporo nakupu goriv za zasebno cestno mobilnost;
- (b) določa ukrepe za spodbujanje uporabe motorjev, ki so delno ali popolnoma neodvisni od gorljivih goriv, za cestno mobilnost;
- (c) podpira raziskave in razvoj tehnologij za izvedbo motorjev, ki so delno ali popolnoma neodvisni od gorljivih goriv;
- (d) spodbuja širitev distribucijskega omrežja za goriva z majhnim vplivom na okolje.“

15 Člen 2 deželnega zakona št. 14/2010, naslovljen „Opredelitev pojmov“, določa:

„1. V tem zakonu se uporabljajo te opredelitve pojmov:

- (a) ‚upravičenci‘:
 - 1) fizične osebe, ki prebivajo v deželi in so lastniki ali solastniki prevoznih sredstev, ki so lahko upravičena do prispevka za nakup goriv za prevoz, to je goriv, ki se uporabljajo za oskrbo vozil in motornih koles, ali osebe, ki so užitarji za ta prevozna sredstva ali njihovi zakupniki na podlagi finančnega zakupa ali lizinga;

[...]

- (b) ‚prevozna sredstva‘: avtomobili in motorna kolesa, vpisani v deželne javne registre vozil, vključno s prevoznimi sredstvi, zakupljenimi na podlagi finančnega zakupa ali lizinga, če pripadajo upravičencem;

- (c) ‚izkaznice‘: kartice s tehničnimi lastnostmi iz Priloge A, točka 1;

[...]

- (f) ‚POS‘: poenotene naprave s tehničnimi lastnostmi iz Priloge A, točka 2.“

16 Člen 3, naslovljen „Sistem prispevka za nakupe goriv“, tega deželnega zakona določa:

„1. Deželna uprava lahko upravičenim osebam pri vsaki posamični oskrbi z gorivom dodeli prispevke za nakupe goriva za prevoz, ki se obračunajo na podlagi kupljene količine.

2. Prispevki za nakup bencina in plinskega olja so določeni na 12 centov oziroma 8 centov na liter.

3. Znesek prispevkov za nakup bencina in plinskega olja iz odstavka 2 se poveča za 7 centov na liter oziroma 4 cente na liter za upravičence, ki prebivajo v občinah na hribovitih ali polhribovitih območjih, opredeljenih kot območja z omejenimi možnostmi ali delno omejenimi možnostmi na podlagi Direktive Sveta 75/273/EGS z dne 28. aprila 1975 o seznamu kmetijskih območij Skupnosti z omejenimi možnostmi v smislu Direktive 75/268/EGS (Italija) [(UL 1975, L 128, str. 72)], ter v občinah s seznamov iz [različnih sklepov Komisije o regionalnih pomočeh].

4. Iz konjunkturnih razlogov ali zaradi deželnih proračunskih obveznosti je mogoče po posvetovanju s pristojnim odborom izvršnega organa prispevke iz odstavka 2 in raven povišanja iz odstavka 3 prilagoditi v mejah odstopanja, ki znaša 10 oziroma 8 centov na liter, in sicer z odločbo Giunta regionale [del Friuli-Venezia Giulia (deželni svet Furlanije - Julijske krajine, Italija)], ločeno za bencin in plinsko olje, ter za najdlje trimesečno obdobje, ki ga je mogoče podaljšati. Odločba se objavi v *Bollettino ufficiale della Regione autonoma Friuli Venezia Giulia*.

4a. Brez poseganja v splošno proračunsko ravnovesje lahko deželni svet zaradi soočanja z izredno gospodarsko konjunkturo prispevke iz odstavka 3 zviša za do 10 centov na liter, in sicer z odločbo, ki lahko velja najdlje do 30. septembra 2012.

5. Upravičenci imajo pravico do prispevkov iz odstavka 2 za vse oskrbe, opravljene po podrobnih pravilih elektronskega postopka, določenih s tem zakonom, na vseh prodajnih mestih na deželnem ozemlju.

5a. S sporazumi iz člena 8(5) je mogoče opredeliti podrobna pravila za dodelitev prispevka, ki se izplača upravičencem, če je oskrba opravljena zunaj deželnega ozemlja.

6. Prispevek se ne odobri za posamično oskrbo z gorivom, če je skupni znesek ugodnosti manjši od 1 EUR.

7. Prispevki iz tega člena se zvišajo za 5 centov na liter, če je avtomobil, za katerega se opravi oskrba, opremljen vsaj z enim brezemisijem motorjem, kombiniranim ali usklajenim z motorjem, ki ga poganja bencin ali plinsko olje.

8. Od 1. januarja 2015 se prispevki iz odstavka 2 zmanjšajo za 50 % za avtomobile, ki niso navedeni v odstavku 7 in so homologirani po standardu „Euro 4“ ali manj.

9. Prispevki iz odstavka 2 se ne dodelijo za vozila, ki so kupljena nova ali rabljena po 1. januarju 2015, če se razlikujejo od tistih iz odstavka 7 in so homologirana po standardu „Euro 4“ ali manj.

9a. Kakršna koli druga ugodnost na deželni ravni, povezana z oskrbo z gorivom, ni združljiva s prispevki, dodeljenimi na podlagi tega člena.“

17 Člen 4 navedenega deželnega zakona, naslovljen „Zahteve in podrobna pravila v zvezi s pridobitvijo dovoljenja“, v odstavkih 1 in 3 določa, da dovoljenje za uveljavljanje znižanja cen zadevnim osebam izda Camera di commercio, industria, artigianato ed agricoltura (trgovinska, industrijska, obrtna in kmetijska zbornica, Italija, v nadaljevanju: trgovinska zbornica) province prebivališča ter da je mogoče izkaznico uporabljati izključno za oskrbo vozila, za katero je bilo izdano dovoljenje, uporablja pa jo lahko le upravičenec ali druga oseba, ki jo je ta uradno pooblastil za uporabo navedenega vozila, pri čemer upravičenec ostaja odgovoren za kakršno koli zlorabo izkaznice.

18 Člen 5 tega deželnega zakona, naslovljen „Podrobna pravila za elektronsko dodelitev“, določa:

„1. Za pridobitev prispevka v elektronski obliki pri nakupu goriv za prevoz upravičenec upravljavcu objektov, kjer se nahajajo POS, v nadaljevanju: upravljavci, s sedežem na ozemlju dežele predloži izkaznico za prevozno sredstvo, za katero je bila izdana.

2. Upravljavec mora preveriti, ali je prevozno sredstvo, ki se oskrbuje, dejansko tisto, ki je označeno na izkaznici. Preverjanje se lahko opravi tudi z vizualno ali elektronsko opremo ali z napravami, ki omogočajo elektronski nadzor nad ujemanjem oskrbovanega vozila in podatki na uporabljeni kartici.

3. Upravljavec mora po oskrbi z gorivom prek POS nemudoma ugotoviti zagotovljeno količino v litrih in jo elektronsko zabeležiti, upravičencu pa predložiti dokumente, v katerih so navedeni postopki in informacije iz Priloge B, točka 3.

4. Upravičenec mora preveriti, ali se zagotovljena količina v litrih ujema s količino, navedeno v prejetih dokumentih.

5. Razen v primerih iz člena 3(5a) upravljavec izračunani prispevek izplača neposredno z ustreznim znižanjem cene goriva.

[...]“.

19 Člen 6 deželnega zakona št. 14/2010, naslovljen „Podrobna pravila za neelektronsko dodelitev“, v odstavkih 1 in 2 določa, da lahko deželni svet odloči, da se aktivira uporaba podrobnih pravil za neelektronsko dodelitev prispevkov za nakup goriva za prevoz s strani upravičencev zunaj ozemlja dežele in da upravičenec za to vloži prošnjo pri gospodarski zbornici, ozemeljsko pristojni za občino, v kateri ima prebivališče.

20 Člen 9 tega deželnega zakona, naslovljen „Podrobna pravila za elektronski prispevek“, določa:

„1. Upravljavci objektov, opremljenih s POS, so pooblaščen za dodelitev prispevka pri elektronskem nakupu goriva za prevoz.

2. Upravljavci prispevka za nakup goriva ne dodelijo, če se izkaže, da je bila izkaznica, predložena v ta namen, izdana za drugo vozilo, ne pa tisto, ki naj bi se ponovno oskrbelo z gorivom, ali je bila ta kartica deaktivirana.

3. Upravljavci morajo še isti dan ali naslednji delovni dan ozemeljsko pristojni gospodarski zbornici elektronsko predložiti podatke glede prodane količine goriv za prevoz.

4. Upravljavci morajo za namene predložitve iz odstavka 3 prek POS registrirati podatke o skupnih prodanih količinah goriva za prevoz, kot se odčitajo s črpalk za oskrbo in so zabeleženi v registru Ufficio tecnico di finanza (UTF) [(tehnični finančni urad, Italija)].“

21 Člen 10 deželnega zakona št. 14/2010, naslovljen „Povračila v zvezi s prispevki“, določa:

„1. Deželna uprava upravljavcem povrne prispevke za nakup goriva, dodeljene upravičencem, načeloma na tedenski osnovi.

2. Povračila se izvedejo na podlagi podatkov, shranjenih v informacijski podatkovni zbirki, ne da bi to vplivalo na primere zadržanja povračila ali izterjave neupravičeno prejetih prispevkov.

[...]“.

Dejansko stanje

22 Italijanska republika je, da bi zaježila prakso prebivalcev dežele, pri kateri so ti svoje vozilo z gorivom oskrbovali po ugodnejši ceni v Sloveniji, leta 1996 vložila zahtevek za odstopanje na podlagi člena 8(4) Direktive Sveta 92/81/EGS z dne 19. oktobra 1992 o usklajevanju struktur trošarin za mineralna olja (UL 1992, L 316, str. 12), da bi lahko v tej deželi uporabila znižano stopnjo trošarin za gorivo.

- 23 To odstopanje je bilo Italijanski republiki odobreno z Odločbo 96/273/ES z dne 22. aprila 1996 o dovoljenju nekaterim državam članicam, da za nekatera mineralna olja, če so uporabljena v posebne namene, uporabijo ali še naprej uporabljajo obstoječe nižje trošarinske stopnje ali oprostitve plačila trošarine v skladu s členom 8(4) Direktive 92/81 (UL 1996, L 102, str. 40).
- 24 Nato je bilo Italijanski republiki na podlagi člena 18 Direktive 2003/96 dovoljeno, da do 31. decembra 2006 še naprej uporablja znižano stopnjo trošarine za bencin, porabljen na ozemlju dežele.
- 25 Italijanska republika je 17. oktobra 2006 vložila zahtevek za odstopanje na podlagi člena 19 Direktive 2003/96 za ozemlje dežele.
- 26 Ta država članica je 11. decembra 2006 ta zahtevek umaknila.

Predhodni postopek

- 27 Komisija je 1. decembra 2008 Italijanski republiki poslala uradni opomin na podlagi člena 258, prvi odstavek, PDEU, v katerem ji je očitala uporabo znižanih stopenj trošarine za bencin in plinsko olje, ki se uporabljata kot pogonsko gorivo, pri prodaji teh izdelkov prebivalcem dežele. Po mnenju Komisije je bila zakonodaja, ki je določala to znižanje stopenj trošarin, v nasprotju s predpisi Unije o obdavčitvi energentov, saj naj ne bi spadala med oprostitve in znižanja, dovoljena z Direktivo 2003/96.
- 28 Komisija je izpodbijala skladnost sistema – uvedenega z legge n. 549, Misure di razionalizzazione della finanza pubblica (zakon št. 549 o ukrepih za racionalizacijo javnih financ) z dne 28. decembra 1995 (GURI št. 302, z dne 29. decembra 1995, str. 5) in legge regionale n. 47, Disposizioni per l'attuazione della normativa nazionale in materia di riduzione del prezzo alla pompa dei carburanti per autotrazione nel territorio regionale e per l'applicazione della Carta del cittadino nei vari settori istituzionali (deželni zakon št. 47 o določbah za uporabo nacionalne zakonodaje s področja znižanja cene goriv na črpalkah za avtomobile na deželnem ozemlju in uporabi državljske listine v različnih institucionalnih sektorjih) z dne 12. novembra 1996 (*Bollettino ufficiale della Regione autonoma Friuli Venezia Giulia* št. 33 z dne 14. novembra 1996, v nadaljevanju: deželni zakon št. 47/96), s katerima je bila prebivalcem dežele podeljena pravica do priznanja znižanja cene bencina „na črpalki“ ter od leta 2002 tudi cene plinskega olja – s pravom Unije. Z zadevnim mehanizmom je bil določen popust za končne potrošnike goriv, ki prebivajo v tej deželi. Za izvedbo tega mehanizma so dobavitelji goriva upravljavcem prodajnih mest vnaprej plačali zneske, ki so se ujemali z znižanji cene, in nato od dežele zahtevali povračilo.
- 29 Komisija je menila, da je ta sistem popustov pomenil nezakonito znižanje trošarin v obliki njihovega povračila. Pri tem je navedla, prvič, da je bil upravičenec do povračila ista oseba kot zavezanec za plačilo trošarin, drugič, da je obstajala neposredna povezava med trošarinami, ki so jih zavezanci za njihovo plačilo, torej dobavitelji goriva, plačali državi, in zneski povračila, ki so jih krili za račun upravljavcev bencinskih črpalk, in tretjič, da je bil cilj sistema nevtralizirati velike razlike v cenah v primerjavi s sosednjo Republiko Slovenijo, ki v času začetka veljavnosti deželnega zakona št. 47/96 še ni bila država članica Unije.
- 30 Italijanski organi so z dopisom z dne 1. aprila 2009 odgovorili na ta uradni opomin in trdili, da sistem popustov, uveden z deželnim zakonom št. 47/96, ne vpliva na davčno ureditev. Ti organi so poleg tega navedli, da je regionalni zakonodajalec spremenil sistem, določen z deželnim zakonom št. 47/96, ki ga Komisija izpodbija. Po tem zakonodajnem posredovanju naj bi povračila prejeli neposredno upravljavci bencinskih črpalk za gorivo in ne več dobavitelji goriva.
- 31 Z deželnim zakonom št. 14/2010 je bil uveden nov sistem (v nadaljevanju: zadevni sistem prispevkov), namenjen omilitvi končnih stroškov goriva, ki jih nosi končni potrošnik, in sicer s „prispevkom za nakup“ teh proizvodov s strani javnih organov. V skladu z zadevnim sistemom prispevkov se fizičnim

osebam, ki so prebivalci dežele in ki so lastniki avtomobilov ali motociklov, ob nakupu bencina in plinskega olja na bencinskih črpalkah za uporabo kot pogonsko gorivo dodeli subvencija, ki ustreza osnovnemu znesku, določenemu na liter kupljenega bencina in plinskega olja, ki se razlikuje glede na vrsto goriva in območje te dežele, na katerem ima zadevni potrošnik prebivališče (v nadaljevanju: sporni prispevek). Sporni prispevek končnim potrošnikom neposredno dodelijo upravljavci bencinskih črpalk, ki jim deželna uprava pozneje povrne ustrezní znesek.

- 32 Na zahtevo Komisije za pojasnila, ki je bila Italijanski republiki poslana 11. maja 2011, so organi te države članice z dopisom z dne 13. julija 2011 odgovorili, da se bo zadevni sistem prispevkov, uveden z deželnim zakonom št. 14/2010, dejansko uporabljal od 1. novembra 2011.
- 33 Komisija je 12. aprila 2013 od Italijanske republike zahtevala nova pojasnila o podrobnih pravilih za izračun spornega prispevka.
- 34 Italijanski organi so z dopisom z dne 16. maja 2013 predložili pojasnila o teh podrobnih pravilih in o razdelitvi dežele na dve ozemeljski območji, na katerih so bile določene različne ravni prispevka.
- 35 Komisija je 11. julija 2014 Italijanski republiki vročila dodatni uradni opomin, v katerem je navedla očitek, da se z zadevnim sistemom prispevkov krši Direktiva 2003/96, ker ta povzroči znižanje trošarin v obliki njihovega povračila, pri čemer to znižanje ni določeno s to direktivo niti ga Svet ni dovolil na podlagi člena 19 navedene direktive.
- 36 Italijanski organi so z dopisom z dne 4. septembra 2014 prerekali trditve, ki jih je Komisija navedla v tem dodatnem uradnem opominu.
- 37 Komisija je 11. decembra 2015 Italijanski republiki poslala obrazloženo mnenje, na katero je ta odgovorila z dopisom z dne 11. februarja 2016.
- 38 Ker Komisija s tem odgovorom ni bila zadovoljna, je vložila to tožbo.

Postopek pred Sodiščem

- 39 S sklepom predsednika Sodišča z dne 3. junija 2019 je bila Kraljevini Španiji dovoljena intervencija v podporo predlogom Italijanske republike.
- 40 Zaradi zdravstvene krize, povezane s širjenjem koronavirusa, je Sodišče na predlog sodnika poročevalca in po opredelitvi generalnega pravobranilca sklenilo preklicati obravnavo, določeno za 23. april 2020, in s sklepom z dne 26. marca 2020 strankam v pisni odgovor poslala vprašanja, na katera so Komisija, Italijanska republika in Republika Španija odgovorile.

Tožba

Trditve strank

Trditve Komisije

- 41 Komisija trdi, da so trošarine posredni davki na porabo nekaterih izdelkov in da ekonomsko breme teh davkov nosi končni potrošnik. Nobenega dvoma naj ne bi bilo o tem, da je učinek zadevnega sistema prispevkov, ki ga je uvedla dežela, zmanjšanje stroška s tem, da se zmanjša obdavčitev zadevnih izdelkov.

- 42 Zadevni sistem prispevkov naj bi namreč s tem, da se z njim določa, da upravljavci bencinskih črpalk fizičnim osebam, ki so prebivalci dežele, ob nakupu bencina in plinskega olja na bencinskih črpalkah dodelijo znižanje fiksne cene za vsak kupljen liter goriva, katerega znesek jim pozneje povrne deželna uprava, pomenil znižanje trošarin za gorivo, ki z Direktivo 2003/96 ni dovoljeno.
- 43 Komisija v utemeljitev tega očitka poudarja, da Direktiva 2003/96 vsebuje sklop določb, ki državam članicam omogočajo uporabo znižanj, oprostitev ali diferenciacije pri ravni obdavčitve v zvezi z nekaterimi izdelki ali glede na nekatere uporabe. V zvezi s tem se sklicuje zlasti na člene 5, 7 in od 15 do 19 te direktive. Ta znižanja, izjeme ali diferenciacije naj bi imele države članice možnost izvajati na načine, določene v členu 6 navedene direktive.
- 44 Če želi država članica na regionalni ravni uporabiti znižano raven obdavčitve, naj bi se morala uskladiti z določbami člena 19 Direktive 2003/96 in zato zahtevati dovoljenje Sveta na podlagi te določbe. Če takega dovoljenja nima, naj bi uvedba znižanja stopenj trošarin za goriva za prebivalce dežele pomenila kršitev členov 4 in 19 te direktive.
- 45 Komisija v zvezi z enačenjem zadevnega sistema prispevkov z nedovoljenim znižanjem stopenj trošarin zagovarja stališče, da v primeru, da država članica dodeli subvencijo, ki s pravom Unije ni dovoljena in se ob sprostitvi v porabo neposredno ali posredno izračuna za količino energenta, ki spada na področje uporabe Direktive 2003/96, ta subvencija povzroči nezakonito zmanjšanje davčnega bremena za ta energent. V takem primeru naj bi se z navedeno subvencijo v celoti ali delno izravnale trošarine za zadevni energent. To, kako se zadevni ukrep poimenuje, naj ne bi bilo upoštevno. Edino, kar šteje, naj bi bili narava, lastnosti in učinki tega ukrepa.
- 46 Komisija trdi, da se sporni prispevek v obravnavanem primeru dodeljuje v obliki fiksnega zneska na količino kupljenega goriva, kar se ujema z metodo izračuna, uporabljeno za določitev zneska trošarin.
- 47 Iz sodbe z dne 25. aprila 2013, Komisija/Irska (C-55/12, neobjavljena, EU:C:2013:274), naj bi bilo razvidno, da je ena od oblik, v katerih imajo države članice možnost dodeliti oprostitve ali znižanja pri ravni obdavčitve, „povračilo celotnega ali delnega zneska davka“ v skladu z določbami člena 6(c) Direktive 2003/96. Za ugotovitev obstoja povračila trošarin v smislu te določbe pa naj ne bi bilo pomembno, da oseba, ki je zavezanka za plačilo trošarin, ni oseba, ki prejme sporni prispevek.
- 48 Poleg tega Komisija meni, da je za opredelitev navedenega sistema kot „povračilo trošarin“ v smislu navedene določbe odločilna ugotovitev, da se sporni prispevek izplača iz javnih in v obravnavanem primeru deželnih sredstev. Povračilo, ki se izvede iz takšnih sredstev, naj bi namreč povzročilo nevtralizacijo obdavčitve izdelka.
- 49 V zvezi s tem naj ne bi bilo pomembno, da se zadevni sistem prispevkov financira iz splošnih prihodkov dežele, ne pa posebej iz dela trošarin, ki jih država, potem ko jih pobere, izplača nazaj tej deželi. Prav tako naj ne bi bilo upoštevno to, da se sporni prispevek poleg tega izplača prebivalcem navedene dežele za nakupe goriva, ki jih opravijo zunaj te dežele.
- 50 Komisija na eni strani navaja, da je bilo Italijanski republiki v preteklosti že dovoljeno uporabljati znižanje stopnje trošarin za goriva, porabljena na ozemlju dežele, in da je bil nato 17. oktobra 2006 vložen zahtevek za odstopanje v zvezi z istim ozemljem na podlagi člena 19 Direktive 2003/96, ki ga je ta država članica 11. decembra 2006 umaknila. Komisija meni, da je imel sistem popustov, ki je bil uveden z deželnim zakonom št. 47/96, kljub spremembam, do katerih je prišlo skozi leta, na splošno enako strukturo in učinke kot zadevni sistem prispevkov.
- 51 Komisija na drugi strani navaja, da je Svet na podlagi člena 19 Direktive 2003/96 že dovolil nekaj znižanj trošarin v korist nekaterih regij ali območij držav članic. V zvezi s tem omenja zlasti Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2017/1767 z dne 25. septembra 2017 o dovoljenju Združenemu kraljestvu, da v skladu s členom 19 Direktive 2003/96/ES uporabi nižje stopnje obdavčitve za pogonska goriva, porabljena na

Notranjih in Zunanjih Hebridih, Severnih otokih, otokih v ustju reke Clyde ter otokih Scilly (UL 2017, L 250, str. 69) ter Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2015/356 z dne 2. marca 2015 o dovoljenju Združenemu kraljestvu, da v skladu s členom 19 Direktive 2003/96/ES uporabi diferencirane davčne stopnje za pogonska goriva na določenih geografskih območjih (UL 2015, L 61, str. 24). Komisija navaja, da je mehanizem, ki ga je Združeno kraljestvo uvedlo za goriva, porabljena na Hebridih in otokih v ustju reke Clyde ter otokih Scilly, v bistvu enak zadevnemu sistemu prispevkov.

- 52 Poleg tega Komisija glede povezave med prispevkom, dodeljenim prebivalcem dežele, in postavko cene goriva v zvezi s trošarinami navaja, da dejstvo, da se posamezni zneski trošarin in spornih prispevkov ne ujemajo, ni pomembno, saj je lahko povračilo trošarin tudi delno. Okoliščina, da je del cene goriva, ki zajema proizvodne stroške zanj, višji od zneska spornega prispevka, naj bi prav tako ne bila upoštevna in naj ne bi v ničemer spremenila dejstva, da izplačilo tega prispevka pomeni povračilo trošarin.

Trditve Italijanske republike

- 53 Italijanska republika priznava, da „potrebna prožnost pri določanju in izvajanju politik, ki so prilagojene okoliščinam v državi“, priznana državam članicam v skladu z uvodno izjavo 9 te direktive, še ne pomeni, da lahko te države prosto uvedejo diferencirane ravni obdavčitve, saj lahko to storijo le v okviru določb navedene direktive, ki določa odstopanja v ta namen.
- 54 Cilj, ki je zastavljen z zadevnim sistemom prispevkov, naj bi torej moral spadati med primere, naštete zlasti v členih 5, 15 in 17 Direktive 2003/96. Če gre za drugačne cilje, povezane z „upoštevanjem posebnih politik“, naj bi morala zadevna država članica v skladu z določbami člena 19 te direktive zadevo predložiti Svetu, ki lahko soglasno dovoli uvedbo nadaljnjih izjem ali znižanj. Vendar Italijanska republika poudarja, da te omejitve veljajo le, če želi država članica uvesti ukrep, ki zajema „oprostitev ali znižanje ravni obdavčitve“ energentov, in da zato za nacionalni ukrep, ki ne učinkuje tako, navedene omejitve očitno ne bodo veljale.
- 55 V zvezi s tem Italijanska republika meni, da je treba za presojo obstoja neizpolnitve njenih obveznosti še posebej upoštevati člen 6(c) Direktive 2003/96, s katerim so na področje uporabe te direktive vključeni primeri, ko se oprostitve in znižanja pri ravni obdavčitve izvedejo „s povračilom celotnega ali delnega zneska davka“. Po mnenju te države članice Komisija člen 6(c) te direktive razlaga preširoko, ko meni, da je kakršna koli oblika subvencije ali prispevka v zvezi z blagom, za katero se zaračunava trošarina, že samo zato, ker se financira iz javnih sredstev, povračilo trošarin in torej pomeni obid določb navedene direktive.
- 56 Italijanska republika meni, da pride do povračila celotnega ali delnega zneska davka v smislu člena 6(c) Direktive 2003/96, če davčni organ davčnemu zavezancu povrne trošarine, ki jih je ta prej plačal. Zato trdi, da je treba nacionalne ali regionalne ukrepe, ki nimajo lastnosti, opredeljenih v členu 6(c) te direktive, obravnavati, kot da so izključeni s področja uporabe navedene direktive in spadajo na področje uporabe diskrecijske pravice držav članic.
- 57 Italijanska republika trdi, da nasprotno od položaja iz zadeve, v kateri je bila izrečena sodba z dne 25. aprila 2013, Komisija/Irska (C-55/12, neobjavljena, EU:C:2013:274), in kjer je bilo v nacionalnih predpisih izrecno navedeno, da se povračilo nanaša na postavko cene goriva „trošarina“, Sodišče v okviru te zadeve ne more kot izhodišče vzeti take predpostavke. Komisija naj bi morala dokazati, da sporni prispevek dejansko ustreza povračilu trošarin. Komisija pa naj tega ne bi dokazala.
- 58 Italijanska republika v zvezi s tem pojasnjuje, da iz sodbe z dne 25. aprila 2013, Komisija/Irska (C-55/12, neobjavljena, EU:C:2013:274), ni mogoče izpeljati, da člen 6(c) Direktive 2003/96 zajema vse primere subvencij iz javnih sredstev, ki se nanašajo na blago, za katero se zaračunavajo trošarine, ampak je iz nje razvidno to, da navedena določba zajema samo plačila zneskov, ki tako ali drugače

ohranjajo povezavo s prvotno plačanimi trošarinami. Poudarja, da je sporni prispevek dodeljen končnim potrošnikom in da ni nobene povezave med davkom, ki so ga prvotno plačali davčni zavezanci, in zneskom denarja, dodeljenim prebivalcem dežele iz deželnega proračuna.

- 59 Italijanska republika, da bi dokazala neobstoj povezave med trošarinami, ki so jih prvotno plačali zavezanci za plačilo tega davka, in spornim prispevkom, v bistvu navaja naslednje elemente.
- 60 Na prvem mestu, upravičenci do spornega prispevka naj bi bile fizične osebe, ki prebivajo na ozemlju dežele in ki niso zavezanci za plačilo trošarine.
- 61 Na drugem mestu, ta prispevek naj se ne bi financiral iz dela trošarin, ki ga država plača nazaj deželi, ampak iz splošnih prihodkov dežele.
- 62 Na tretjem mestu, navedeni prispevek naj bi se priznal prebivalcem te dežele tudi za oskrbo z gorivom, opravljeno zunaj ozemlja te dežele.
- 63 Na četrtem mestu, breme tega prispevka naj bi nosili upravljavci bencinskih črpalk, ki začasno nosijo njegove stroške, preden jim pozneje deželna uprava te stroške povrne. Ti upravljavci naj tudi ne bi bili zavezanci za plačilo trošarine za goriva. V zvezi s tem naj možnost, ki jo navaja Komisija, in sicer da bi imel lahko objekt za distribucijo goriva v nekaterih primerih vlogo davčnega skladišča, pooblaščenega za dajanje goriva na trg, v italijanskem pravnem redu ne bi obstajala, zato naj ne bi mogel biti tak objekt nikoli zavezanec za plačilo trošarin.
- 64 Na petem mestu, sporni prispevek naj bi odobrila dežela, medtem ko naj bi bile trošarine za gorivo davek, ki ga pobira država in ki se plača, ko se gorivo prenese v cisterne bencinske črpalke.
- 65 Na šestem mestu, prispevek naj bi bil dodeljen na podlagi meril, ki so drugačna od tistih, na katerih temelji pobiranje trošarin. Njegov znesek naj bi se razlikoval glede na vrsto goriva in območje prebivališča upravičenca.
- 66 Na sedmem mestu, ukrep, uveden z zadevnim sistemom prispevkov, naj se v nasprotju z zadevo, v kateri je bila izrečena sodba z dne 25. aprila 2013, Komisija/Irska (C-55/12, neobjavljena, EU:C:2013:274), ne bi nanašal na postavko „trošarina“ cene goriva.
- 67 Nazadnje, na osmem mestu, spornega prispevka naj ne bi bilo mogoče objektivno povezati s postavko „trošarina“ cene goriv. Ta prispevek naj bi se nanašal bolj na postavko „proizvodni stroški“ te cene, katere znesek je višji, saj naj bi bil namenjen uravnoteženju tega stroška v deželi, za katero je značilno pomanjkanje infrastruktur. Velike razlike v ceni med posameznimi deželami na italijanskem ozemlju naj bi bilo namreč mogoče pripisati zgolj postavki „proizvodni stroški“, na katero vpliva obstoječa raven infrastruktur v posamezni deželi.

Trditve Kraljevine Španije

- 68 Kraljevina Španija meni, da zadevni sistem prispevkov, določen z deželnim zakonom št. 14/2010, pomeni pomoč za nakup goriva za prebivalce dežele, katere namen je znižanje povečanih stroškov, ki so povezani s tem, da je strošek proizvodnje goriv v tej deželi višji.
- 69 Ta država članica zatrjuje nekatere elemente, ki po njenem mnenju omogočajo potrditev absolutne neodvisnosti spornega prispevka v odnosu do trošarin, ki se uporabljajo za gorivo.
- 70 Na prvem mestu, trošarino naj bi v celoti pobrala država ob sprostitvi goriva v porabo. Na drugem mestu, sporni prispevek naj se ne bi financiral iz dela trošarin, ki ga država plača nazaj deželi, ampak iz splošnih prihodkov dežele. Poleg tega naj bi se ta prispevek dodelil tudi, kadar upravičenci do tega

prispevka oskrbo z gorivom izvedejo v drugih italijanskih deželah. Na tretjem mestu, navedeni prispevek naj ne bi bil dodeljen zavezancem za plačilo trošarine, ampak fizičnim osebam, ki prebivajo na ozemlju dežele. Na četrtem mestu, ta prispevek naj bi upravičencem vnaprej plačali upravljavci bencinskih postaj, njim pa naj bi ga povrnila uprava te dežele. Nazadnje, na petem mestu, sporni prispevek naj bi se dodelil na podlagi merila, ki naj ne bi bilo nikakor povezano s trošarino, v obliki fiksnega zneska, ne glede na stopnjo trošarine za zadevno gorivo.

- 71 Kraljevina Španija poleg tega meni, da regionalne pomoči, izražene v fiksni vrednosti, nižji od proizvodnih stroškov goriv, in urejene s predpisi, ki niso davčne narave, ni mogoče šteti za sredstvo, katerega namen je zmanjšati davčno breme, povezano z gorivi.
- 72 Prodajna cena goriv za končnega potrošnika naj bi bila namreč sestavljena iz več postavk, in sicer, prvič, cene surove nafte in rafinerijske marže; drugič, stroškov trženja in prevoza do prodajnega mesta ter, tretjič, davčnih postavk cene, kot so trošarine in DDV.

Presoja Sodišča

- 73 Komisija trdi, da je Italijanska republika z uvedbo zadevnega sistema prispevkov, s katerim se določa, da se fizičnim osebam, ki prebivajo v deželi, prizna znižanje fiksne cene za vsak kupljen liter bencina in plinskega olja, ki se uporablja kot pogonsko gorivo, uvedla znižanje trošarin v obliki povračila zneska davka v nasprotju z obveznostmi, ki jih ima v skladu s členoma 4 in 19 Direktive 2003/96.
- 74 V zvezi s tem je treba najprej opozoriti, da mora v skladu z ustaljeno sodno prakso glede dokaznega bremena v okviru postopka zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 258 PDEU obstoj zatrjevanе neizpolnitve obveznosti dokazati Komisija. Komisija je tista, ki mora Sodišču predložiti elemente, ki jih to potrebuje, da preveri obstoj te neizpolnitve, pri čemer se Komisija ne more opreti na nikakršno domnevo (sodba z dne 5. septembra 2019, Komisija/Italija (Bakterija *Xylella fastidiosa*), C-443/18, EU:C:2019:676, točka 78).
- 75 Namen harmonizirane ureditve obdavčitve energentov in električne energije v Direktivi 2003/96 je, kot izhaja iz njenih uvodnih izjav od 2 do 5 in 24, spodbujanje dobrega delovanja notranjega trga v energetske sektorju, tako da se zlasti preprečijo izkrivljanja konkurence (sodba z dne 30. januarja 2020, Autoservizi Giordano, C-513/18, EU:C:2020:59, točka 30 in navedena sodna praksa). V ta namen ta direktiva v skladu z njenim členom 4(1) zahteva, da ravni obdavčitve, ki jih države članice določijo za energente in električno energijo, naštete v členu 2, ne smejo biti nižje od najnižjih ravni obdavčitve, določenih s to direktivo, ob tem pa zlasti v členih 5, 7 in od 15 do 19 vsebuje sklop določb, ki državam članicam omogočajo uporabo znižanj, oprostitev in diferenciacij pri ravni obdavčitve za nekatere izdelke ali uporabe.
- 76 Po mnenju Komisije iz zadnjenaavedenih določb izhaja, da je edina možnost, ki jo ima država članica, če želi na regionalni ravni uporabiti znižano raven obdavčitve, kot je Italijanska republika storila z zadevnim sistemom prispevkov, uporaba člena 19 navedene direktive, kar zanjo pomeni, da na podlagi te določbe pri Svetu vloži zahtevo za dovoljenje v zvezi s tem.
- 77 Za ugotovitev, ali je prišlo do neizpolnitve obveznosti, ki jo zatrjuje Komisija, je treba preveriti premiso, na kateri temelji, in zato presoditi, ali je treba zadevni sistem prispevkov opredeliti kot „povračilo celotnega ali delnega zneska davka“ v smislu člena 6(c) te direktive.
- 78 Ugotovitev neizpolnitve obveznosti iz navedene direktive, pri kateri gre za nedovoljeno znižanje trošarin, namreč vključuje, da je bilo tako znižanje izvedeno v eni od treh oblik, naštetih v členu 6 te direktive. Med temi tremi oblikami pa bi lahko z zadevnim sistemom prispevkov morda prišlo le do povračila celotnega ali delnega zneska davka.

- 79 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je za to, da bi bilo mogoče ta sistem prispevkov opredeliti kot „povračilo“ v smislu člena 6(c) Direktive 2003/96, nujno, da znesek, ki se izplača iz navedenega sistema prispevkov, izhaja iz zneskov trošarin, ki jih pobere italijanska država, ali vsaj to, da je navedeni izplačani znesek dejansko povezan s trošarinami, ki jih pobere italijanska država, tako da se s tem sistemom prispevkov doseže nevtralizacija ali znižanje trošarin za goriva.
- 80 Trditve Komisije, da izvor zneskov, izplačanih v okviru povračila davka, ni pomemben, če izhajajo iz državnih javnih sredstev, ni mogoče sprejeti.
- 81 V zvezi s tem je treba zlasti ugotoviti, da Komisija v okviru te tožbe ne izpodbija tega, da se zadevni sistem prispevkov financira iz splošnega proračuna dežele, in ne posebej iz dela trošarin za goriva, ki ga je italijanska država prenesla v ta proračun. Zneski, plačani s tem prenosom, se vključijo v splošni proračun dežele in v njem izgubijo vsakršno možnost individualizacije.
- 82 Komisija v tej zadevi nikakor ne zatrjuje niti ni dokazala obstoja objektivnega prepletanja med finančnim virom zadevnega sistema prispevkov in prihodki, ki izhajajo iz tega, da italijanska država pobira trošarine za goriva, del katerih se nato prenese v splošni proračun dežele.
- 83 Poleg tega, kot je v bistvu generalni pravobranilec navedel v točki 103 sklepnih predlogov, okoliščina, da sporni prispevek koristi tudi fizičnim osebam, ki prebivajo na ozemlju dežele, kadar se z gorivom oskrbijo v drugih italijanskih deželah, lahko ustvari dvom o obstoju povezave med zneskom, plačanim s tem prispevkom, in zneski pobranih trošarin.
- 84 Prav tako je treba glede na preudarke iz točke 79 te sodbe ugotoviti, da Komisija tudi ni predložila dokaza, na podlagi katerega bi bilo mogoče ugotoviti, da zadevni sistem prispevkov pomeni nevtralizacijo ali znižanje trošarin za gorivo.
- 85 Kot trdi Italijanska republika, ki jo v zvezi s tem podpira Kraljevina Španija, glede na to, da proizvodni strošek goriva presega znesek spornega prispevka, ni mogoče izključiti, da je namen tega sistema ublažiti vpliv višjih proizvodnih stroškov na končno ceno goriv, ker lahko ti stroški, katerih višina se lahko med posameznimi deželami znatno razlikuje, povzročijo razlike v cenah goriv glede na zadevno regijo.
- 86 Kot je generalni pravobranilec navedel v točkah 105 in 108 sklepnih predlogov, pa je treba to trditev, ker se Komisija ne sklicuje na posebne elemente v podporo svoji trditvi, da zadevni sistem prispevkov povzroča nevtralizacijo ali znižanje trošarin za goriva, šteti za domnevo. Kot je bilo namreč ugotovljeno v točki 109 teh sklepnih predlogov, ni mogoče z gotovostjo ugotoviti, da znižanje cene goriv pomeni znižanje teh trošarin.
- 87 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da Komisija ni dokazala obstoja dejanske povezave med zneski, plačanimi iz zadevnega sistema prispevkov, in zneski, ki so bili pobrani s trošarinami za goriva, prodana prebivalcem dežele, tako da bi ta sistem prispevkov s tem prispevkom povzročil nevtralizacijo ali znižanje trošarin.
- 88 To, da so zavezanci za plačilo trošarin in upravičenci do spornega prispevka različni, sicer samo po sebi ne izključuje možnosti, da se ugotovi obstoj povračila tega davka, kot to izhaja iz sodbe z dne 25. aprila 2013, Komisija/Irska (C-55/12, neobjavljena, EU:C:2013:274). Vendar je treba, kot je navedeno v točki 94 sklepnih predlogov generalnega pravobranilca, dokazati še obstoj dejanske povezave med tem prispevkom in trošarinami za nakup goriva.
- 89 Podobno tudi okoliščina, da se sporni prispevek dodeli glede na količino kupljenega goriva in da se njegov znesek spreminja glede na to količino, ne dokazuje obstoja povezave med tem prispevkom in trošarinami. To spreminjanje je namreč izključno posledica tega, da so trošarine na gorivo tako kot

sporni prispevek dolgovane na liter kupljenega goriva, pri čemer s to edino podobnostjo glede načina izračuna ni mogoče izpodbiti ugotovitve iz točke 87 te sodbe. Poleg tega je ta prispevek drugače kot trošarine izražen v fiksnih zneskih in se spreminja tudi glede na območje prebivališča upravičenca.

- 90 To, da je bila predhodno obstoječa ureditev popustov, katere nekateri elementi so podobni elementom zadevnega sistema prispevkov, predmet odstopanja, dovoljenega v skladu z določbami Direktive 2003/96 ali prejšnjih predpisov Unije na tem področju, je lahko le indic, ki utemeljuje presojo skladnosti nove ureditve, in sicer zadevnega sistema prispevkov, s pravom Unije, ne more pa vnaprej določiti rezultata te presoje.
- 91 Enako velja za okoliščino, da je Svet nacionalne ureditve, ki so nekoliko podobne zadevnemu sistemu prispevkov, odobril na podlagi člena 19 Direktive 2003/96.
- 92 Iz vseh zgoraj navedenih preudarkov izhaja, da Komisija ni pravno zadostno dokazala, da je Italijanska republika z uvedbo zadevnega sistema prispevkov, s katerim se določa, da se fizičnim osebam, ki prebivajo v deželi, prizna znižanje fiksne cene za vsak kupljen liter bencina in plinskega olja, ki se uporablja kot pogonsko gorivo, uvedla znižanje trošarin v obliki povračila zneska davka, in zato tudi ne, da ta država članica ni izpolnila svojih obveznosti iz členov 4 in 19 Direktive 2003/96.
- 93 Tožbo Komisije je treba zato zavrniti.

Stroški

- 94 V skladu s členom 138(1) Poslovnika Sodišča se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker je Italijanska republika predlagala, naj se Komisiji naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.
- 95 V skladu s členom 140(1) tega poslovnika, na podlagi katerega države članice, ki so intervenirale v postopku, nosijo svoje stroške, Kraljevina Španija nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.**
- 3. Kraljevina Španija nosi svoje stroške.**

Podpisi